

Arrest

nr. 250 902 van 12 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIRICKX
Italiëlei 213/15
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat N. DIRICKX en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, een soenniet van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Suleimaniyah. U zou sinds 2014 lid zijn geweest van de Patriottische Unie van Koerdistan (PUK), waar u deelnam aan activiteiten georganiseerd door de partij en bij het kantoor en nieuwe leden ronselde. Vanaf begin 2017 begon u te werken als IT'er bij het politieke bureau van de partij. U zou verantwoordelijk zijn geweest voor het technisch beheer van de website - toen nog pukpb.org genaamd - en de facebookaccount van de partij. In 2017 werd de website en het officieel mailadres gehackt. U zou als verantwoordelijke ondervraagd zijn geweest door de Zanyari (inlichtingendienst). Aan het eind van het onderzoek zou u een blanco document hebben moeten ondertekenen. Na het onderzoek maakte u een nieuwe website aan, nl. puknow.org.

De website werd vaak elektronisch aangevallen, maar u slaagde er steeds in deze aanvallen af te wenden. U werd tevens in 2018 aangesproken door leden van de Koerdische Democratische Partij (KDP) die u vroegen om voor hen te spioneren. U weigerde dit meteen. Op 2 juli 2019 werd u nogmaals aangesproken door leden van de KDP met dezelfde vraag. U zou opnieuw hebben geweigerd. Op 4 juli slaagden onbekenden erin de website van de PUK te hacken. U werd door de partij opgebeld om naar het kantoor te komen om de problemen op te lossen. Op uw weg naar het kantoor werd u echter opgebeld door een vriend, werkzaam bij de Zanyari. Hij vertelde u dat men bij PUK te weten was gekomen dat u met leden van de KDP had afgesproken en zij u ervan verdachten informatie te hebben doorgespeeld. Hij zei dat u bij aankomst op het kantoor zou worden gearresteerd en mogelijks geliquideerd. U ging meteen naar uw oom langs vaderskant die over een vrachtwagen beschikt. U werd vervolgens de grens met Iran overgesmokkeld waar u vijftien dagen verbleef. Daarna werd u Turkije binnengesmokkeld, waar u een dag verbleef alvorens een korte afstand met een boot af te leggen. U stelt vervolgens niet te weten welke landen u doorkruiste vooraleer op 20 januari 2020 het Belgische rijk te betreden. Op 23 januari 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, twee studentenkaarten en twee lidkaarten van de PUK. U legt tevens een kopie van een aanstellingsbrief voor en een puntenlijst van de universiteit.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u een goede staat van dienst had bij PUK. Zo was u – in navolging van de sympathie van uw familie die PUK-aanhangers waren (CGVS, pg.8) - sinds 2014 reeds actief voor de beweging als lid van PUK. U nam deel aan de activiteiten van de vereniging en aan de activiteiten van het kantoor in Suleimaniya (CGVS, pg.8). Niet alleen nam u deel aan de herdenkingen en vieringen van de partij, maar was u tevens medeorganisator (CGVS, pg.8) en deed u aan ledenwerving (CGVS, pg.8). Het zou ook op basis van deze driepijler - uw lidmaatschap, het feit dat uw familie PUK-aanhangers zijn én uw activiteiten voor de organisatie dat u vervolgens in 2017 uw job als IT'er bij het politiek kantoor van PUK, waar u verantwoordelijk werd gesteld voor de website en social media van de partij (CGVS, pg.8), binnenhaalde (CGVS, pg.8)

Het is dan ook opvallend dat u in 2018 rechtsreeks door de KDP werd aangesproken om geheime informatie aan hen te leveren. Uw loyaliteit aan PUK stond immers vast. Bovendien stelden zij niet specifiek iets voor om u die loyaliteit te doen opgeven, enkel dat ze uw zaakjes verder zouden regelen (CGVS, pg.10). Dat zij meteen hun kwalijke intenties duidelijk maakten, zonder zich eerst te vergewissen van uw eventuele goodwill ten aanzien van hun zaak, is opmerkelijk te noemen. Zo wist u namelijk uit welke hoek uw website bedreigingen kon verwachten en kon u zich hier beter tegen wapenen. Deze manier van werken is dan ook opmerkelijk te noemen.

Bevreemdend is tevens het feit dat u de benaderingen van de KDP niet meldde aan het partijbestuur (CGVS, pg.10). Hierover stelt u dat u zowel uw positie en functie alsook uw leven niet in gevaar wou brengen (CGVS, pg.10). Nochtans kwam u in 2017 reeds in aanraking met een situatie die duidelijk maakte hoe verantwoordelijk u in het geval van hacking werd geacht. Alhoewel dergelijke cyberaanvallen dagelijkse kost waren en u er steeds in slaagde deze af te wenden, zou het in 2017 fout zijn gelopen en was de aanval van dergelijke omvang dat zowel de website als de Facebookaccount werd beschadigd (CGVS, pg.9). U werd verantwoordelijk gesteld en ondervraagd door de Zanyari (CGVS, pg.6). Tijdens de ondervraging werd ook gevraagd naar contacten met andere partijen, etc (CGVS, pg.9). Uiteindelijk zouden ze u geen schuld in de schoenen hebben geschoven en genoot u nog het vertrouwen.

U kon daarna immers als enige administrator een nieuwe website opzetten die u vervolgens ook beheerde (CGVS, pg.9). Enkel (het beheer van de) Facebookaccount werd doorgegeven aan iemand anders (CGVS, pg.9).

Het kan dan ook moeilijk worden begrepen waarom u dacht dat de beste strategie was om de benaderingen door KDP-leden niet te melden. U wist immers dat dit een zeer heikel punt betrof en kon bovendien door zelf deze benadering aan uw partij aan te geven enige verdenking aan uw adres vermijden. U wist immers dat de KDP geïnteresseerd was in de website én er mogelijks gevolgen zouden komen. Zo zou de partij zich als geheel hebben kunnen wapenen tegen enige aanval. Uw wantrouwen tegenover de Zanyari valt evenzeer moeilijk te begrijpen, daar uit uw contact met Zanyari in 2017 bleek dat na ondervraging het vertrouwen in u wel degelijk werd hersteld. Dezelfde argumentatie kan worden aangehaald wat betreft de tweede toenadering van de KDP.

Dat de KDP u bovendien in juli 2019 nogmaals benaderde, dit terwijl zij reeds wisten dat u onder geen beding dacht aan een 'samenwerking', is eens zo opmerkelijk. Dient in de marge te worden opgemerkt dat op 4 maart 2019 de PUK en KDP een politiek akkoord tekenden (zie administratief dossier). Het ontgaat aldus elke logica waarom de KDP enkele maanden later zo openlijk zou proberen spionage tegen de PUK te bekomen bij het politiek kantoor.

Eveneens zeer merkwaardig is hoe u erin slaagde te vluchten. Zo zou u na de hacking in 2019 terug naar het kantoor zijn geroepen om de website te herstellen toen u werd opgebeld door een vriend van u, S.O., werkzaam bij de 'gevoelige' afdeling binnen de inlichtingendienst, die u vertelde dat de partij op de hoogte was van uw ontmoeting met de KDP, u verdacht van enige betrokkenheid bij de hacking en u thans het risico liep te worden gearresteerd dan wel geliquideerd (CGVS, pg. 11). U slaagde er daarop in om naar uw oom te vluchten en vervolgens direct het land te ontvluchten (CGVS, pg.12).

Ten eerste is het bevreemdend dat, indien de PUK daadwerkelijk had geweten van uw ontmoeting met de KDP, u nog twee dagen aan de website kon werken zonder dat er een arrestatie plaatsvond (CGVS, pg.12). Ten tweede is het uiterst opvallend dat uw vriend, zelf werkzaam bij een gevoelige dienst bij de Zaraniya, zijn eigen leven op het spel zou zetten om u te waarschuwen (CGVS, pg.11). Dat hij een vriend is van u die ook werkt voor de partij, (CGVS, pg.11) lijkt niet meteen een doorslaggevende reden te zijn om niet alleen zijn eigen hachje te redden, maar ook zijn partij te verraden aangezien u daadwerkelijk met de KDP samen had gezeten. U stelt hierin dat hij wist dat u loyaal was aan de partij en wist wat er met u kon gebeuren (CGVS, pg.11). Wetende dat de gevolgen voor hem ook catastrofaal konden zijn, blijft het zeer bevreemdend dat hij u vanuit die positie en met dergelijk risico besloot te helpen.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat het CGVS zich niet van de indruk kan ontdoen dat u de ware toedracht betreffende uw reisroute naar België tracht te verhullen. Zo stelt u gedurende de vijf maanden tussen uw vertrek uit Turkije en uw aankomst op het Belgische grondgebied niet te weten welke landen u doorkruiste. Nochtans bent u hoog gekwalificeerd (CGVS, pg. 5) en kunt u zich uitdrukken in de Engelse taal (CGVS, pg.3). Dat u op geen enkel moment iets hebt kunnen opvangen of lezen waardoor u ten minste een notie zou hebben gehad van één van de door u doorkruiste landen is dan ook zeer opmerkelijk te noemen. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat u in Oostenrijk werd aangehouden en dat uw identiteitsgegevens zoals voornaam, naam, geboortedatum en geboorteplaats er werden genoteerd. Dat u ook in dat contact niet werd geïnformeerd over waar u zich bevond of dat u in de onmogelijkheid zou zijn gebleken om een vraag hierover te stellen, kan niet geloofwaardig worden geacht. De Commissaris-generaal kan zich niet van de indruk ontdoen dat u hier bepaalde zaken moedwillig achterhoudt.

Bovenstaande argumentatie maakt dat u uw vrees te worden vervolgd door de PUK niet voldoende aannemelijk heeft gemaakt. De door u voorgelegde documenten kunnen deze appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Uw studentenkaarten, identiteitskaart en nationaliteitsbewijs tonen uw identiteit en herkomst aan, elementen die niet in twijfel worden getrokken. Wat uw 2 lidkaarten van de PUK en uw aanstellingsbrief bij de PUK betreft, dient te worden gesteld dat het CGVS uw betrokkenheid bij de PUK niet in vraag stelt, wel dat u omwille van vermeende betrokkenheid bij een cyberaanval wordt gezocht en risico loopt te worden gearresteerd dan wel geliquideerd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er

zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de **EASO Country Guidance note: Irak van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Suleimaniya te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het **EASO Country Report Irak: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de **COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_de_veiligheidssituatie_in_de_kar_20191120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden.

De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en het uitblijven van een akkoord over de verdeling van de inkomsten uit de olie-productie, al zijn deze spanningen in de loop van 2018 en 2019 wel verminderd. De federale regering verwijderde op 16 februari 2019 alle controleposten met de KAR die na het onafhankelijkheidsreferendum waren opgetrokken en maakte een maand later voor het eerst in jaren opnieuw het wettelijk voorziene federale budget voor de KRG over, waardoor achterstallige ambtenarenlonen konden worden uitbetaald. Ten slotte sloten de beide regeringen in juli 2019 een akkoord over de veiligheidshandhaving in de betwiste gebieden. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIL plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIL-activiteiten, geniet ISIL steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIL-cellen hebben opgerold. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. In 2018 en 2019 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Eind mei 2019 lanceerde het Turkse leger een gecombineerd lucht- en grondoffensief in de regio Hakurk, gelegen in het noorden van de provincie Erbil. Een tweede operatie in het grensgebied volgde in augustus. Deze operaties veroorzaken ontheeming van inwoners van dorpen in het gebied maar het aantal burgerdoden blijft beperkt.

Sinds een viertal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PDK (Kurdistan Democratic Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI- en PDK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl/>; en de **COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019**) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport

immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Suleimaniya in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Suleimaniya een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Suleimaniya actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Suleimaniya. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van "de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, schending van de motiveringsplicht, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, schending van artikel 3 EVRM en het beginsel van non-refoulement".

In een eerste onderdeel ontwikkelt verzoeker het middel als volgt:

"- Verzoeker wordt afgewezen als politiek vluchteling omdat de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) van oordeel is dat de aangehaalde feiten of elementen onvoldoende zijn om in aanmerking te komen als politiek vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekster is het niet eens met de bevindingen van de CGVS.

Verzoeker benadrukt dat het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch dient bewezen te worden.

Verzoeker hekelt het feit dat de CGVS sommige van zijn verklaringen zomaar éézijdig afwijst als zijnde ongeloofwaardig en opmerkelijk.

- De CGVS vindt het opmerkelijk dat verzoeker als loyaal lid van de PUK werd aangesproken door de KDP en ze daarboven niets specifiek voorstelden.

Dit klopt echter niet met de verklaringen van verzoeker: [verwijzing naar notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10]

Verzoeker is van oordeel te zijn benaderd door leden van de KDP omdat juist hij kennis en toegang heeft tot belangrijke en gevoelige informatie waarvoor de KDP interesse zou kunnen hebben.

Hij is de persoon bij uitstek om benaderd te worden, wegens zijn toegang tot/bron aan gevoelige informatie. Bovendien werd hem een beter leven beloofd wat natuurlijk impliceert dat hij veel geld zou ontvangen. Volgens de verzoeker zijn de verklaringen duidelijk en in strijd met de conclusies van de CGVS.

- De CGVS vindt het moeilijk om te begrijpen dat verzoeker geen melding heeft gemaakt van de benaderingen door de KDP voor informatie, aan het partijbestuur van PUK. Verzoeker heeft hier nochtans een duidelijk antwoord gegeven: [verwijzing naar notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10, p. 11]

Het is juist omdat verzoeker al eerder problemen kreeg met het management van de partij in het kader van een cyberaanval op de website en fb in 2017 dat verzoeker geen melding heeft gemaakt van die benaderingen. Bovendien is hij ingegaan op de verzoeken van de KDP en heeft hij niets verkeerd gedaan. "Wat niet weet, wat niet deert." Verzoeker begrijpt dan ook niet waarom de CGVS het moeilijk vindt om te begrijpen dat verzoeker dit als beste strategie beschouwde.

- Tevens moeilijk te begrijpen is het wantrouwen tegenover de Zanyari volgens de CGVS. Ook hier blijkt uit de verklaringen van de verzoeker dat er wel degelijk gronden zijn van wantrouwen in hoofde van verzoeker.

[verwijzing naar notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9]

Verzoeker werd onder druk gezet om een blanco document te tekenen. Het is dan ook onbegrijpelijk dat de CG hieruit de conclusie trekt dat het moeilijk te begrijpen is dat verzoeker wantrouwen heeft tegenover de Zanyari. Verzoeker werd onder druk gezet en onrechtstreeks dus ook bedreigd.

- De CGVS blijft de verklaringen van de verzoeker opmerkelijk vinden en verwijst hiervoor naar een akkoord van 4 maart 2019 tussen PUK en KDP, informatie die is toegevoegd aan het administratief dossier "De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio" van 20 november 2019.

Volgens verzoeker is dit akkoord onbestaande in de praktijk en dit blijkt ook uit recentere informatie in het bezit van de CGVS. Uit het EASO COI Report Iraq Security Situation van oktober 2020, p. 182 blijkt het volgende: "[...]" [verwijzing naar URL rapport]

De informatie die de CGVS aanhaalt om verzoeker af te wijzen is niet up to date en in strijd met de actualiteit en de gegevens waarover de CGVS zelf beschikt op de website.

- Met betrekking tot de reisroute heeft verzoeker via het kantoor van zijn advocaat op 12 november 2020 enkele opmerkingen doorgestuurd. Hij geeft toe bepaalde zaken te hebben verzwegen omdat hij angstig was om teruggestuurd te worden. Een vriend uit de UK had hem echter dat advies gegeven: [...]

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met deze opmerkingen. Er blijkt niet dat de gemachtigde bij het nemen van de beslissing rekening gehouden heeft met alle gegevens van het dossier.

Verwerende partij heeft de bestreden beslissing evenwel niet op afdoende wijze gemotiveerd door zich te beperken tot het opmerkelijk vinden van elke verklaring van de verzoeker terwijl dit niet strookt met de verklaringen van de verzoeker. De bestreden beslissing is niet afdoende gemotiveerd in de zin dat het gewicht van de genomen beslissing niet evenredig is aan de uitgedrukte motieven, gezien de ontbrekende elementen in de motivering maar die wel aanwezig zijn in het administratief dossier of ter beschikking zijn van de CGVS.

De motivering van de bestreden beslissing is niet deugdzzaam.

De bestreden beslissing is niet zorgvuldig tot stand gekomen. Het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert tenslotte dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit betekent dat alle voor de beslissing relevante feiten met zorgvuldigheid moeten vastgesteld worden en met deze feiten rekening moet worden gehouden bij het nemen van de beslissing."

In een tweede onderdeel haalt verzoeker artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aan. Met betrekking tot de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst stelt verzoeker het volgende:

"Verzoeker stelt vast dat verweerder zich bij de beoordeling van de situatie in het land van herkomst bediende van landeninformatie van "De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio" van 20 november 2019 die hoofdzakelijk informatie bevat van de periode 2018 en niet meer volledig noch actueel is.

Verzoekster stelt vast dat de CGVS over meer recente informatie beschikt, meer bepaald het EASO COI Report Iraq Security Situation van oktober 2020 die ze niet heeft aangewend in de bestreden beslissing. Uit deze recentere informatie blijkt dat de situatie nog meer is geëscaleerd en dat het voor verzoeker onmogelijk is om zich zonder risico te vestigen in zijn thuisregio. [verwijzing naar URL]:

Onder 3.3.3 worden de “Recent security trends and impact on the civilian population” opgesomd. Er is sprake van een Turkije -PKK conflict, activiteiten van IS, protesten en er worden voorbeelden gegeven van veiligheidsincidenten die de gewone burgers raken, evenals cijfermateriaal: [...]

De situatie in Suleimanyia is slecht. Het kan er ieder moment nog verder ontsporen. Er is gevaar langs verschillende kanten. Het is een explosieve situatie waar verzoeker niet kan naar terugkeren.

Verzoeker wenst tevens te verwijzen naar de volgende informatie [...] waaruit blijkt dat het niet meer leefbaar is in de thuisstreek van verzoeker: [...]

en [...], waaruit blijkt dat het recht op samenkomst, vereniging en meningsuiting essentieel zijn en moeten worden beschermd wat in casu niet het geval is.

Volgens de CGVS is Suleymaniyah ook goed bereikbaar o.a. via de luchthaven van Erbil. Ook deze informatie klopt niet meer. Zie [...]

Verzoeker is van oordeel dat, in tegenstelling tot wat het Commissariaat-generaal beweert, uit beschikbare en recente informatie blijkt dat hij een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.”

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een e-mail van 12 november 2020, waarin verzoekers raadsman de opmerkingen bij verzoekers persoonlijk onderhoud overmaakt aan het CGVS.

2.3. Verweerder bezorgt middels aanvullende nota van 23 februari 2021 de volgende documenten (middels URL-verwijzingen):

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021;
- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019;
- EASO COI report Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019;
- EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020;
- COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019;
- COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

5. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6.1. Verzoeker vreest in geval van terugkeer naar Irak problemen te hebben met zijn partij PUK, omdat hij benaderd werd door de KDP.

Verzoeker maakt wegens zijn loyauteit en activiteiten voor de partij PUK de benaderingspoging door de KDP echter niet aannemelijk.

6.2. De bestreden beslissing stelt hieromtrent met recht en reden het volgende:

“Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u een goede staat van dienst had bij PUK. Zo was u – in navolging van de sympathie van uw familie die PUK aanhangers waren (CGVS, pg.8) - sinds 2014 reeds actief voor de beweging als lid van PUK. U nam deel aan de activiteiten van de vereniging en aan de activiteiten van het kantoor in Suleimaniya (CGVS, pg.8). Niet alleen nam u deel aan de herdenkingen en vieringen van de partij, maar was u tevens medeorganisator (CGVS, pg.8) en deed u aan ledenwerving (CGVS, pg.8). Het zou ook op basis van deze driepijler - uw lidmaatschap, het feit dat uw familie PUK aanhangers zijn én uw activiteiten voor de organisatie dat u vervolgens in 2017 uw job als IT'er bij het politiek kantoor van PUK, waar u verantwoordelijk werd gesteld voor de website en social media van de partij (CGVS, pg.8), binnenhaalde (CGVS, pg.8)

Het is dan ook opvallend dat u in 2018 rechtsreeks door de KDP werd aangesproken om geheime informatie aan hen te leveren. Uw loyaliteit aan PUK stond immers vast. Bovendien stelden zij niet specifiek iets voor om u die loyaliteit te doen opgeven, enkel dat ze uw zaakjes verder zouden regelen (CGVS, pg.10). Dat zij meteen hun kwalijke intenties duidelijk maakten, zonder zich eerst te vergewissen van uw eventuele goodwill ten aanzien van hun zaak, is opmerkelijk te noemen. Zo wist u namelijk uit welke hoek uw website bedreigingen kon verwachten en kon u zich hier beter tegen wapenen. Deze manier van werken is dan ook opmerkelijk te noemen.”

Verzoekers verweer, dat hij benaderd werd door leden van de KDP omdat juist hij kennis en toegang had tot belangrijke en gevoelige informatie waarvoor de KDP interesse zou kunnen hebben en dat hem een beter leven werd beloofd wat impliceert dat hij veel geld zou ontvangen, kan niet aangenomen worden als concreet verweer of dienstige weerlegging ten aanzien van de voorstaande omstandige motiveringen. Immers stelde verweerder terecht dat niet aannemelijk is dat de KDP verzoeker, die zeer loyaal is aan zijn partij PUK, zou benaderen met enkele vage beloftes, temeer nu de PUK hierdoor op de hoogte zou zijn van een nakende aanval. Verzoekers opmerkingen in het verzoekschrift kunnen geen ander licht werpen op deze vaststellingen.

6.3. De verwijzing naar zijn verklaringen en het gegeven dat hij eerder al problemen kreeg met het management in het kader van een cyberaanval in 2017, kan niet verklaren waarom verzoeker de benaderingen door de KDP niet meldde aan het partijbestuur.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent het volgende:

“Bevreemdend is tevens het feit dat u de benaderingen van de KDP niet meldde aan het partijbestuur (CGVS, pg.10). Hierover stelt u dat u zowel uw positie en functie alsook uw leven niet in gevaar wou brengen (CGVS, pg.10). Nochtans kwam u in 2017 reeds in aanraking met een situatie die duidelijk maakte hoe verantwoordelijk u in het geval van hacking werd geacht. Alhoewel dergelijke cyberaanvallen dagelijkse kost waren en u er steeds in slaagde deze af te wenden, zou het in 2017 fout zijn gelopen en was de aanval van dergelijke omvang dat zowel de website als de Facebookaccount werd beschadigd (CGVS, pg.9). U werd verantwoordelijk gesteld en ondervraagd door de Zanyari (CGVS, pg.6). Tijdens de ondervraging werd ook gevraagd naar contacten met andere partijen, etc (CGVS, pg.9). Uiteindelijk zouden ze u geen schuld in de schoenen hebben geschoven en genoot u nog het vertrouwen. U kon daarna immers als enige administrator een nieuwe website opzetten die u vervolgens ook beheerde (CGVS, pg.9). Enkel (het beheer van de) Facebookaccount werd doorgegeven aan iemand anders (CGVS, pg.9).

Het kan dan ook moeilijk worden begrepen waarom u dacht dat de beste strategie was om de benaderingen door KDP-leden niet te melden. U wist immers dat dit een zeer heikel punt betrof en kon bovendien door zelf deze benadering aan uw partij aan te geven enige verdenking aan uw adres vermijden. U wist immers dat de KDP geïnteresseerd was in de website én er mogelijks gevolgen zouden komen. Zo zou de partij zich als geheel hebben kunnen wapenen tegen enige aanval. Uw wantrouwen tegenover de Zanyari valt evenzeer moeilijk te begrijpen, daar uit uw contact met Zanyari in 2017 bleek dat na ondervraging het vertrouwen in u wel degelijk werd hersteld. Dezelfde argumentatie kan worden aangehaald wat betreft de tweede toenadering van de KDP.”

Uit verzoekers verklaringen en het verzoekschrift blijkt dat hij zelf meende niets verkeerd te hebben gedaan, zodat niet kan worden ingezien dat hij deze benaderingen door de KDP niet heeft gemeld aan het partijbestuur van de PUK. Waar hij stelt dat hij eerder al problemen kreeg met zijn partij omwille van de gebeurtenissen in 2017, kan dit zijn stilzwijgen niet verschonen nu hem toen geen schuld werd aangewreven en hij zelfs meer verantwoordelijkheid verwierf als enige administrator van de website.

Verzoeker geeft nog aan dat hij de Zanyari wantrouwde omdat deze hem een blanco document lieten ondertekenen in 2017. Hij blijft echter bij loutere vermoedens over wat dit blanco document precies inhoudt en maakt allerm minst hard dat men dit tegen hem zou willen gebruiken. Hoe dan ook dient hernomen dat hij na de ondervraging door de Zanyari in 2017 opnieuw het vertrouwen van de partij kreeg, zodat hij zijn wantrouwen ten aanzien van de Zanyari geen grond heeft.

6.4. Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat de KDP verzoeker in juli 2019 nogmaals zou benaderd hebben, terwijl ze reeds wisten dat verzoeker onder geen beding dacht aan een ‘samenwerking’. Gezien verzoeker de samenwerking met de KDP in 2018 reeds had geweigerd, kan niet worden ingezien dat de KDP - in die wetenschap - verzoeker nogmaals zou benaderen, nu zij op die manier zichzelf en hun kwade intenties verraden aan de ‘vijand’ die ze willen bespioneren. Dergelijke vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen verder.

6.5. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat het akkoord tussen de PUK en KDP in de praktijk onbestaande is en verwijst dienaangaande naar het rapport van EASO “Iraq Security Situation” van 20 oktober 2020 waarin wordt gesteld dat er in april 2020 werd gewaarschuwd voor een “near-breakdown of cooperation between the KDP en the PUK”. Hieruit kan echter niet blijken dat het akkoord tussen de PUK en KDP daadwerkelijk is stukgelopen.

Bovendien neemt dit niet weg dat niet kan worden ingezien waarom de KDP enkele maanden na het tekenen van dit akkoord in juli 2019 openlijk zou proberen te spioneren bij de PUK en verzoeker dergelijke handelwijze niet zou melden aan zijn partij.

7. Ook verzoekers verklaringen aangaande de manier waarop hij erin slaagde te vluchten, dragen bij aan de ongelofwaardigheid van zijn asielaanvraag. De bestreden beslissing stelde hieromtrent met recht en reden:

“Eveneens zeer merkwaardig is hoe u erin slaagde te vluchten. Zo zou u na de hacking in 2019 terug naar het kantoor zijn geroepen om de website te herstellen toen u werd opgebeld door een vriend van u, S.O., werkzaam bij de ‘gevoelige’ afdeling binnen de inlichtingendienst, die u vertelde dat de partij op de hoogte was van uw ontmoeting met de KDP, u verdacht van enige betrokkenheid bij de hacking en u thans het risico liep te worden gearresteerd dan wel geliquideerd (CGVS, pg. 11). U slaagde er daarop in om naar uw oom te vluchten en vervolgens direct het land te ontvluchten (CGVS, pg.12).

Ten eerste is het bevreemdend dat, indien de PUK daadwerkelijk had geweten van uw ontmoeting met de KDP, u nog twee dagen aan de website kon werken zonder dat er een arrestatie plaatsvond (CGVS, pg.12). Ten tweede is het uiterst opvallend dat uw vriend, zelf werkzaam bij een gevoelige dienst bij de Zaraniya, zijn eigen leven op het spel zou zetten om u te waarschuwen (CGVS, pg.11). Dat hij een vriend is van u die ook werkt voor de partij, (CGVS, pg.11) lijkt niet meteen een doorslaggevende reden te zijn om niet alleen zijn eigen hachje te redden, maar ook zijn partij te verraden aangezien u daadwerkelijk met de KDP samen had gezeten. U stelt hierin dat hij wist dat u loyaal was aan de partij en wist wat er met u kon gebeuren (CGVS, pg.11). Wetende dat de gevolgen voor hem ook catastrofaal konden zijn, blijft het zeer bevreemdend dat hij u vanuit die positie en met dergelijk risico besloot te helpen.”.

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en worden, gezien verzoeker deze ongemoeid laat in het verzoekschrift, door de Raad overgenomen.

Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift toe te hebben gelogen over zijn reisroute naar Europa en geeft aan dat een vriend hem had geadviseerd. Verzoeker is echter zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij zelf aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken. Zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal werd verzoeker meermaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen. Verzoekers bedrieglijke verklaringen aangaande zijn reisweg halen dan ook zijn algehele geloofwaardigheid onderuit.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals deze ook blijkt uit de aanvullende nota van 23 februari 2021, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Noord-Irak, en in het bijzonder de provincie Suleimaniya, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker in het verzoekschrift hekelt dat verweerder het recentere rapport van EASO “*Iraq – Security situation*” van oktober 2020 niet heeft aangewend, dient opgemerkt dat verweerder dit rapport, samen met andere recente rapporten, bij aanvullende nota heeft neergelegd. Verzoeker haalt enkele passages uit voornoemd EASO-rapport aan en stelt dat er sprake is van een Turkije-PKK conflict, activiteiten van IS, protesten en veiligheidsincidenten. De door verzoeker aangehaalde elementen liggen in lijn met de analyse van de veiligheidssituatie door verweerder, hetgeen ook blijkt uit de elementen die door verweerder bij aanvullende nota van 23 februari 2021 ter kennis worden gebracht. Ook de overige informatie aangaande de anti-overheidsprotesten en het recht op samenkomst, vereniging en meningsuiting waarnaar verzoeker verwijst in het verzoekschrift ligt in lijn met de informatie waarop

verweerder zich baseert. Waar verzoeker stelt dat Suleimaniyah niet bereikbaar is via de luchthaven van Erbil, gaat hij eraan voorbij dat de luchthaven van Suleimaniyah zelf wel degelijk bereikbaar is (cf. COI Focus – *De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig* van 19 september 2019, p. 9). Het gegeven dat het intern en grensverkeer voor een korte periode beperkt was en de luchthavens gesloten waren omwille van de COVID-19 pandemie, doet hieraan geen afbreuk.

Verzoeker brengt bijgevolg geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS